

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Jeg er godt klar over, at der til de svage ældre stadig væk vil komme en visitator, og at der også vil komme en hjemmehjælp. Men som forholdene er i dag, tror jeg socialministeren må give mig ret i, at visitator og hjemmehjælp ikke har ret meget tid hos den enkelte ældre.

Det, et forebyggende hjemmebesøg handler om, er, at der kommer en tredjeperson, en person, som har tid til at sætte sig ned i ro og mag og føre den gode samtale med den ældre. En hjemmebesøger er trænet i at finde ud af, hvad den ældres behov er.

Mener socialministeren virkelig, at det kan erstattes af en hjemmehjælp eller en visitator, som ryger ind og ud af døren?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Der er ikke noget til hinder for, at kommunen går ud og foretager et forebyggende hjemmebesøg f.eks. på baggrund af meldinger om, at der nu er brug for at få kigget på den ældres situation igen, ikke bare i visitationssammenhæng, men måske mere generelt.

Men det, der er afgørende, er, at vi åbner op for, at kommunen ikke skal foretage to årlige forebyggende hjemmebesøg, men eksempelvis kan gøre det mere på baggrund af, hvad det er, man skønner der er behov for.

Det er også derfor, jeg på spørgsmålet om, hvor meget økonomi der er i dette, hvor meget kommunerne kan spare, har meget vanskeligt ved at give et konkret svar. Det bedste skøn er, at vi taler om mellem 5 og 12 mio. kr., der så vil skulle omdisponeres til en anden indsats på ældreområdet.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til socialministeren. Så går vi til anden omgang, hr. Frank Aaen.

Frank Aaen (EL):

Det er, fordi ministeren fremturer med frit valg. Det, der er indført, er et cirkus med private firmaer, og det er et cirkus, der har kostet flere hundrede millioner kroner, som ingen ældre har fået gavn af. Det har ikke noget at gøre med frit valg i større grad for den ældre, for det er ikke et frit valg til, hvor meget hjælp man vil have, eller hvilken hjælp man vil have. Det er frit valg af, hvilket firma man vil have. Det er ikke engang et krav om frit valg af, hvem der kommer i hjem-

met – vi støtter ellers varmt, at man skal kunne have indflydelse på det, selvfølgelig – men det her er jo muligheden for at vælge et firma, og det er noget ganske andet.

Kl. 14.40

Det, der er i centrum for regeringens frit valgpolitik, er, at firmaer skal på banen, for der skal kunne tjenes penge, og det vil jeg vende tilbage til lige om lidt i forbindelse med profitbørnehaver, som vi skal behandle om et par dagsordenspunkter. Det er jo kernen i regeringens frit valgpolitik, at nogle skal have mulighed for at tjene penge på at hjælpe andre.

Det, jeg spurgte ministeren om, og det vil jeg så bede om at få et klart svar på, var: Kan ministeren bekræfte, at der kom et forslag fra Enhedslisten om, at ældre skulle have frit valg, hvad angår f.eks. muligheden for at bestemme, hvad der skal spises om aftenen? For der var et eksempel fra det virkelige liv, hvor en ældre dame, der havde øllebrød som livret, ikke kunne få leveret øllebrød, ikke kunne få det at spise om aftenen, og så foreslog vi, at det skulle man da have lov at vælge. Hvad sagde regeringen, hvad sagde Venstre og De Konservative og Dansk Folkeparti? Nej, det skal man ikke have lov til at kunne vælge.

Da vi foreslog, at man skulle have lov til selv at vælge, hvornår man ville i seng, var svaret nej, for det skal passe ind i ruten. Det kan man ikke bare sådan få lov til selv at bestemme. Det er jo i forbindelse med de basale ting som mad, hvornår man skal i seng og den slags, man har brug for at have frit valg – ikke at man skal kunne vælge frit mellem det ene a/s og det andet a/s.

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Frank Aaen har altså misforstået det, der er regeringens udgangspunkt for at tale om frit valg og gennemføre flere rettigheder for de ældre. For det, der er udgangspunktet for regeringens vedkommende, er, at det er den ældre, der får mere indflydelse på sit eget liv. Den ældre får lov til at bestemme i mange flere sammenhænge, hvor det netop ikke er systemet, der skal være bedrevidende og afgøre, hvordan og hvorledes hjælpen skal gives til den ældre, men at det er den ældre selv, der skal.

Jeg synes f.eks. at det er nok så afgørende, hvem det er, der kommer i ens hjem, hvem det er, der skal udføre personlig praktisk hjælp. Jeg synes endda, det er så vigtigt, at den enkelte ældre selv skal have love til at bestemme, hvem